

Bir Duadır Gönülde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Mayıs 2014

Tüm yaşanmışlığın tezahürü
Tek gerçek olan ve
İssiz düşlerin sesi soluğu
Tüm yıkımların bitmek bilmez vebali
Soluksuz kaldığın her an
Ve uzattığında elini
Duyduğunda o sessiz öfkeyi
Kime ya da neye
Baştan aşağı hapsolmuş
Tüm varlığıyla;
Varsın bir yansın
Bir sönsün ebedi varlığı ile.

Sus pus dudaklar
Pür-nakıl coşmuş duygular
Ne yalan ne de gerçek
Neyse doğru olan,
Hadi itiraf et.
Gel-git sayısız süreç
Gönül bu;
Biraz üşengeç
Kolaysa durma
Hadi vazgeç.

Tek tek dökülür kelimeler
Anlamazlar ki;
Sesidir ne varsa hissedilen
En derinden.
Ne vefa ararım ne sefa
Bir katre huzur çok mu bana.
Kimi yoldaş bildiysem
Kalmadı çektğim
Kaybettim iyi niyetten.

Sözler ilmek ilmek

Dolanır boynuma,
Yedi cihan da gelse bir araya
Hükümünü sürdürür felek.
Belli ki nezdinde
Silik bir gölge ya da,
Yol bildiğim o çıkmazın,
Dost sandığım hayırsızın.

Gün devrilir geceye
Sevda dediğin kalptedir
Yolunda boynum kıldan ince
Bir tek duyan O feryadımı
Ne isyan ederim ne serzeniş
Bir duadır gönülde.

Çoktan söndü ışıklar
Kalmadı ferî gözlerin
En acısıdır hasret
Uğruna debelendiğin.
Çekilmez yokluğun esareti
Bir tek ben miyim
Bu yolun neferi.